בטומאה מה לי א"ר יהודה מי אמרינן עד כאן לא [א] קא"ל ר' יהודה ולד שני כמאן דליתיה דמי אלא לענין קרבן כיון דלא יצאה [ב] שעה שראויה להקריב בה קרבן הואיל וכן ולד שני כמאן דליתיה דמי [ג] אבל לענין טומאה וטהרה אימא סבירא ליה כמאן דאיתיה דמי ומפסקא טומאה דשני וממלא יומי טהרה דראשון והדר מונה יומי טהרה לשני [ד] או דלמא לרבי יהודה חומרא הוא דאית ליה אבל הכא קולא הוא וקולא לית ליה אמר רב הונא מסורא ת"ש [ה] יולדת [א]שוחטין וזורקין עליה ביום מ' לזכר וביום שמונים לנקבה [ו] [ב]עד כאן טמאה היא ואמר רב חסדא הא [ז] מני ר' יהודה הוא דאמר ולד שני כמאן דליתיה דמי [ח] ואי אמרת בטומאה ס"ל לר' יהודה ולד שני כמאן דאיתיה דמי היכי שחטינן עלה ביום מ' לאורתא נמי לא מציא אכלה אלא לאו ש"מ לטהרה ולטומאה [ט] ס"ל לרבי יהודה ולד שני כמאן דליתיה דמי לעולם אימא לך לטומאה ולטהרה סבירא ליה לרבי יהודה דולד שני כמאן דאיתיה דמי [י] וכי תניא ההיא בפסח הבא בטומאה ומי אכלה והתנן [ג]פסח הבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבים וזבות נדות ויולדות ההיא [יא] לא אכלי כי לא טבילן כי תניא ההיא דשוחטין וזורקין עליה דהא טבלה א"ה משמיני דיליה הוא דחזיא משמיני לא חזיא [יב] [ד]קסבר טבול יום דזב כזב דמי אי הכי ביום מ' נמי לא חזיא [יג]לאיי ביום מ' חזיא [ה]קסבר מחוסר כפורים דזב לאו כזב דמי ולרבא [ו]דאמר מחוסר כפורים דזב כזב דמי הא [יד] מתנייתא היכי מתרץ לה אמר רב אשי רבא [טו] מתרץ לה ביום מ' ליצירת זכר וביום שמונים ליצירת נקבה ור' ישמעאל היא [ז]דאמר לזכר מ' ואחד לנקבה שמונים ואחד [טז] סוף סוף תיפוק לי דטמאה היא משום נדה בלידה יבישתא [יז] אי הכי מאי למימרא מהו דתימא [ח]אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם *קמ"ל [יח] [ט]דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם א"ר שמעיה ת"ש [י]ששים [יט] יכול בין רצופין בין מפוזרין ת"ל יום מה יום [כ] רצוף אף ששים כולן רצופין מני [כא] אלימא רבנן מי אית לרבנן מפוזרין אלא לאו רבי יהודה היא ומדקא יהיב לה ששים רצופים בהדי הדדי ש"מ חומרא אית ליה לר' יהודה קולא לית ליה לא [כב] לעולם רבנן היא והכא במאי עסקינן [כג] ליולדת זכר מתוך שמונים של נקבה סוף סוף שלמין יומי דקדמאה ועד [כד] כאן דבתראה לא שלמין דהא רבנן [כ]לולד שני מנו אלא משכחת לה לרבנן ביולדת תאומים נקבה קדמייתא וזכר בתראה וכגון דילידתיה לזכר בתראה בעשרים ליומי טהרה דבעיא מינקט ליה שבעה יומי טומאה דלידה [כה] תאומים נקבה וה"ק יכול היכא דילדה תאומים נקבה מעיקרא וזכר לבסוף תפסיק טומאה דלידה במיצעי וניימני לה ששה וששים מפוזרין ת"ל יום מה יום כולו רצוף אף ששים כולם רצופין אמר אביי ת"ש [ל]שלשים יכול בין רצופין בין מפוזרין ת"ל יום מה יום כולו רצוף אף שלשים רצופין מני הא אלימא רבנן ומי אית להו לרבנן מפוזרין

בטומאה מה לי א"ר יהודה. מי אית ליה מלאת לשני לענין ימי טוהר כט) **לא קאמר ר"י אלא לענין קרבן.** הוא דלית ליה מלאת לשני הואיל ובתוך זמן קרבן ראשון נולד: **אבל לענין טומאה וטהרה.** מונה לעצמו לבד אותן של ראשון וקראן ימי הטומאה על שמו ומסולקין ממלאת של ראשון: ל) **ומיפסקא טומאה דשני.** את ימי טוהר של ראשון וממלא ימי טוהר דראשון דהא מלאת דראשון א"א דלא מלינן ליה לר' יהודה דהוא עיקר והדר מני שמונים לא) ימים ימי טוהר לשני: **או דלמא חומרא אית ליה.** לאפוקי לקרבנות לב) ויהיב ימי טומאה וימי טהרה לשני משעת לג) לידתה ואילך ומעוכבת לאכול בקדשים עד מלאת ימי טומאה וטהרה אבל קולא לית ליה להיות ימי הטומאה נקראין על שמו דשני להיות גומרין השלמה לראשון מתחיהן דלהאי מילתא נמי לד) כמאן דליתיה דמי וימי טוהר דראשון לא ממלינן ומימלי לשני ימי טוהר אחריני מתחיהן דהא מילתא קולא היא להאריך טוהר דמיה וקולא לית ליה והא ליכא למימר דליהוי שני בטל לגמרי מתורת מלאת דהא נמי קולא היא דהא לה) אם כן מכשרת לאכול טבולת יום בקדשים ועל כרחין בעית למיתב ימי טוהר לשני הלכך אי יהבת לראשון השלמת ימי טוהר קולא היא: **שוחטין.** את הפסח וזורקים עליה ביום ארבעים לזכר. קס"ד ביום מ' דימי טוהר דזכר: **והוינן בה עד כאן טמאה היא.** דמחוסרת כפרה לו): **אמר רב חסדא הא מני ר' יהודה היא דאמר ולד שני כמאן דליתיה דמי.** ומוקים הא מתניתא ביולדת תאומים היום אחד ושני למחר דמ' דשני הוי מ"א לראשון והיום ראויה להביא קרבנה על הראשון ואשמועינן דשוחטין עליה לז) ואפי' מחוסרת כפרה ולאחר שחיטת פסחה תביא כפרתה לח) ותאכל לערב פסחה אלמא ולד שני כמאן דליתיה להיות מעכב עליה שתהא מונה לו וימשכו ימי טוהר שלה עד למחר: **ואי אמרת בטומאה סבירא ליה לר' יהודה כמאן דאיתיה דמי.** לגרוס ימי טומאה שלו לט) השלמה לימי טוהר של ראשון היכי שחטינן לאורתא נמי לא מצית אכלה שהולד השני גרם להאריך ימי טוהר של ראשון יום אחד שהרי שמיני לראשון הוא שביעי לשני ומימי טומאתו הוא והפסיק מנייטו של ראשון וצריכה להשלימו ועד יום מ' ושנים לראשון אינה ראויה להביא כפרתה אלא לאו ש"מ כמאן דליתא מ) דמי ושלין ימי טומאה וטהרה מא) שלו למנין ימי טוהר של ראשון: **לעולם אימא לך כו'.** והאי ברייתא לאו בולד שני מיתוקמא מב) אלא בכל ולדות דעלמא ודקשיא לך הא לאורתא נמי מחוסרת כפורים היא בפסח הבא בטומאה עסקינן דנטמא רוב הקהל ואישתראי טומאה לגביה: **לא יאכלו ממנו כו'.** דכי אישתראי טומאה בצבור לגבי טומאת מת אישתראי דכתיב (במדבר ט) איש כי יהיה טמא לנפש וגו' ועלה דרשינן (פסחים דף סו:) איש נדחה לפסח שני ואין צבור נדחין אלא עושין בטומאה: **לא יאכלו בדלא טבלו.** דלא פסקו מזיבה או פסקו ולא ספרו ז' ולא טבלו אבל יולדת ביום ארבעים היא טבלה בשמיני ללידתה: **א"ה.** אמאי נקט יום מ' לזכר או שמונים לנקבה משמיני ללידתה נמי חזיא: מג) **ביום מ' נמי לא חזיא.** אפי' לאורתא דהא מיחסרא כפרה מד) וקס"ד מחוסר כפורים דזב כזב דמי ולאו אוכל בפסח הבא בטומאה: הא דרבא בשחיטת קדשים בתחילת פ"ב (זבחים יז:): **אמר רב אשי רבא.** לא מתרץ לה מה) ביום מ' דימי טוהר כלל אלא הכי מוקים לה ביולדת ביום מ' להריונה וילדה זכר שוחטין עליה בו ביום ור' ישמעאל היא דאמר בפרק המפלת חתיכה (נדה ל.) ברייתא נקבה לפ"א: **יבשתא.** בלא דם: **הקבר.** רחם: מו) **יכול בין רצופין.** כגון שלא הפילה בינתיים: **בין מפוזרין.** כגון אם הפילה לסוף נ"ד יכול יפסיקו לה מז) טומאת הנפל וישלימו לה ששים יום של טהרה ללידה הראשונה לבד מימי טומאת הנפל המפסיקין בינתיים: **תלמוד לומר יום מה יום כולו רצוף.** אם טמא טמא ואם טהור טהור אף ששים יום מח) כולם רצופים לטהרה: **מי אית להו מפוזרין.** הא מוולד שני מניא ולא משלמו ימי טוהר דראשון אלא אחר אחרון הולכין הלכך לא משכחת להו מפוזרין לעולם: **אלא לאו ר' יהודה היא.** דלית ליה ימי טוהר דראשון מט) דלדידיה ראשון עיקר לענין קרבן ואשמועי' הכא דלענין טומאה וטהרה לית ליה ימי טוהר לראשון דא"כ לא משכחת לה טהורין רצופין אלא משני מניא נ) וש"מ חומרא בעלמא אית ליה כמתני' לאפוקי קרבנות ולענין קרבן לחודיה הוא דמני לראשון אבל לגבי טומאה להשלים ימי טוהר לראשון למעתן מפוזרין לית ליה נא) דקולא היא דהדר בעיא למיתב ימי טוהר לשני: **לעולם רבנן היא.** וה"ד מפוזרין ביולדת זכר בתוך שמונים של נקבה שימי טוהר של זכר כלין קודם לשמונים דנקבה ראשונה ונכה"ג דימי טוהר של שני כלין קודם לימי טוהר דראשון לית להו לרבנן דמוולד שני לימנו וכעי"א לאשלומי ימי טוהר דראשון ואתא קרא לאשמועינן דלא משלימין לבתר פ' דלידה ראשונה שבעה כנגד ז' ימי טומאה דזכר שהפסיקו בינתיים אלא משני מונה: **סוף סוף.** לא משכחת הכי נב) דשלמין שמונים דנקבה קמייתא ועד נג) כאן מ' דזכר לא שלמין דלא משכחת לידת זכר עד נ"ד לנקבה י"ד דטומאה דנקבה ומ' דלידת הזכר נד) וכיון (נה) נו)(דרבינן לוולד שני משום דלא) משכחת מפוזרין: **ביולדת תאומין.** שנתעברו: נז) **לעשרים לימי טהרה.** עשרים לאו דוקא דהוא הדין לבציר מהכי או טפי מהכי:

תוספות וקולא לית ליה. להשלים ימי טוהר לראשון (וימי טוהר לראשון) כמספר ימי טומאת השני פירש"י וקשה נמי דאינו בטל לגמרי דהוי קולא דמכשרת לאכול בקדשים [illegible]

[illegible]

ביום מ' ליצירת זכר. אף שאין יכולין לידע יום ארבעים לצירה דהא שכבת זרע שוהה לקלוט פעמים עד שלשה ימים ומיהו שמא היה נקי כדאמרינן פרק המפלת (נדה כה:) שאני שמא דרך גנביה: **קא** משמע לן. פירוש אפשר לפתיחת הקבר בלא דם והכי פסיק בשאלתות דרב אחאי [י]מהאי דהכא מדשוחטין וזורקין: מכלל

עין משפט נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ויקרא יב ה
2. ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ויקרא יב ד

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]